

Un catehism puritan
compilat de C.H. Spurgeon

traducere Adrian Bărgan

1. Întrebare: Care este **scopul principal** al omului?

Răspuns: Scopul principal al omului este să-l **glorifice** pe Dumnezeu (1 Cor. 10:31) și să se **bucure** de El o veșnicie (Ps. 73:25,26).

2. Î.: Care este regula lăsată de Dumnezeu după care învățăm cum să-L glorificăm?

R: **Cuvântul lui Dumnezeu**, conținut în **Scripturile Vechiului și Noului Testament** (Efes. 2:20; 2 Tim. 3:16), este **singura** regulă care ne învață cum să-L glorificăm și să ne bucurăm de Dumnezeu (1 Ioan 1:3).

3. Î.: Ce ne învață Scripturile în principal?

R.: În principal Scripturile ne învață ce anume trebuie să **creadă** un om cu privire la Dumnezeu, și care sunt **îndatoririle** pe care i le cere Dumnezeu omului (2 Tim. 1:13; 3:15,16; Ecl. 12:13).

4. Î.: Ce este Dumnezeu?

R.: Dumnezeu este **Duh** (Ioan 4:24), infinit (Iov 11:7,8,9), veșnic (Ps. 90:2; 1 Tim. 1:17), și neschimbător (Iac. 1:17) în Ființa (Ex. 3:14), înțelepciunea, puterea (Ps. 147:5), sfințenia (Apoc. 4:8; 15:4), dreptatea, bunătatea și adevărul Său (Ex. 34:6,7).

5. Î.: Există mai mulți dumnezei?

R.: Există doar Un singur Dumnezeu (Deut. 6:4), Dumnezeul Cel viu și adevărat (Ier. 10:10). Nu este nimeni altul care să poată fi asemănat cu Dumnezeu (Ex. 15:11; 1 Sam. 2:2; Isa. 40:25).

6. Î.: Câte Persoane sunt în Dumnezeire?

R: În Dumnezeire sunt trei Persoane, **Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt**, aceleași în esență, egale în putere și glorie, și aceste Trei persoane sunt un singur Dumnezeu (Ioan 5:7; Mat. 28:19)

7. Î.: Ce sunt decretale lui Dumnezeu?

R.: Decretalele lui Dumnezeu reprezintă planul Lui veșnic conform sfatului voii Sale, prin care a rânduit pentru gloria Sa tot ceea ce avea să se întâmple în Univers (Efes. 1:11,12).

8. Î.: Cum își duce la îndeplinire Dumnezeu decretalele?

R.: Dumnezeu își duce la îndeplinire decretalele prin **lucrările creației** (Apoc. 4:11), și prin **providență** (Dan. 4:35).

9. Î.: Care este lucrarea creației?

R.: Lucrarea creației este facerea de către Dumnezeu a tuturor lucrurilor (Gen. 1:1), din nimic, prin Cuvântul puterii Sale (Evr. 11:3), în șase zile consecutive normale (Ex. 20:20), și toate fiind foarte bune (Gen. 1:31).

10. Î.: Cum l-a creat Dumnezeu pe om?

R.: Dumnezeu l-a creat pe om, bărbat și femeie, după chipul Său (Gen. 1:27), în cunoaștere, dreptate și sfințenie (Col. 3:10; Efes. 4:24), având stăpânire peste celelalte creaturi ale pământului (Gen. 1:28).

11. Î.: Care sunt **lucrările providenței** lui Dumnezeu?

R.: Lucrările providenței lui Dumnezeu sunt cele mai sfinte (Ps. 145:17), înțelepte (Isa. 28:29) și puternice lucrări (Evr. 1:3), prin care El **păstrează și guvernează** toate creaturile Sale, împreună cu toate acțiunile lor (Ps. 103:19; Mat. 10:29).

12. Î.: Ce act special al providenței a manifestat Dumnezeu față de om, în starea în care acesta a fost creat?

R.: Când l-a creat Dumnezeu pe om, El a intrat cu acesta într-un **legământ al vieții**, sub condiția ascultării desăvârșite (Gal. 3:12), interzicându-i să mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului, sub amenințarea cu moartea (Gen. 2:17).

13. Î.: Au continuat să rămână primii noștri părinți în starea în care au fost creați?

R.: Primii noștri părinți, fiind lăsați în libertatea voinței lor, au căzut din starea în care ei au fost creați, păcătuiind împotriva lui Dumnezeu (Ecl. 7:29) prin faptul că au mâncat din fructul interzis (Gen. 3:6-8).

14. Î.: Ce este **păcatul**?

R.: Păcatul este orice **lipsă de conformare** sau **încălcare** a Legii lui Dumnezeu.

15. Î.: Prin prima încălcare a poruncii de către Adam a căzut întreaga omenire?

R.: Legământul fiind făcut cu Adam, și nu doar cu el însuși ci cu întreaga lui posteritate, toți oamenii care descind din el prin generare (naștere) obișnuită, au păcătuit în el, și au căzut împreună cu el prin prima lui încălcare a poruncii (1 Cor. 15:22; Rom. 5:12).

16. Î.: Care este **starea** în care a ajuns omenirea datorită Căderii?

R.: Căderea a adus omenirea într-o stare de păcat și ruină (Rom. 5:18).

17. Î.: În ce constă păcătoșenia acestei stări în care a căzut omul?

R.: Păcătoșenia acestei stări în care a căzut omul constă în **vina** primului păcat a lui Adam (Rom. 5:19), **absența dreptății originare** (Rom. 3:10), și **corupția** întregii lui naturi, ceea ce în mod obișnuit numim **păcat originar** (Efes. 2:1; Ps. 51:5), împreună cu toate **păcatele prezente** care decurg din aceasta (Mt. 15:19).

18. Î.: În ce constă ruina acestei stări în care a căzut omul?

R.: Toți oamenii, prin căderea lor, au pierdut **comuniunea** cu Dumnezeu (Gen. 3:8,24), sunt sub **mânia** și **blestemul** Lui (Efes. 2:3; Gal. 3:10). Astfel, ei sunt expuși la tot felul de nenorociri în viața aceasta, și sunt pasibili de moarte și de suferințele iadului pentru veșnicie (Rom. 6:23; Mat. 25:41).

19. Î.: A lăsat Dumnezeu toată omenirea să piară în starea de păcat și ruină?

R.: Dumnezeu datorită bunei Sale plăceri, din veșnicie, **a ales** câțiva oameni pentru viață veșnică (2 Tes. 2:13). El a intrat într-un **legământ al harului** cu un Răscumpărător, prin care s-a angajat să-i izbăvească din starea de păcat și ruină, și să-i aducă într-o stare de mântuire (Rom. 5:21).

20. Î.: Cine este **Răscumpărătorul** aleșilor lui Dumnezeu?

R.: Singurul Răscumpărător al aleșilor lui Dumnezeu este **Domnul Isus Cristos** (1Tim. 2:5), Cel ce este Fiul lui Dumnezeu Cel veșnic, care a devenit om (1 Ioan 1:14) dar care a fost, și continuă să rămână pentru veșnicie, **Dumnezeu și Om**, într-o singură persoană având două naturi distincte (1Tim. 3:16; Col. 2:9).

21. Î.: Fiind Fiul lui Dumnezeu, cum a devenit Cristos om?

R.: Cristos, Fiul lui Dumnezeu, a devenit om luându-și un **trup** real (Evr. 2:14) și un **suflet** rațional (Mat. 26:38; Evr. 4:15), fiind conceput în pântecul fecioarei Maria prin puterea Duhului Sfânt, și apoi născut din ea (Luca 1:31,35), dar totuși **fără păcat** (Evr. 7:26).

22. Î.: Care sunt **slujbele** pe care le are Cristos ca și Răscumpărător al nostru?

R.: Cristos ca și Răscumpărător al nostru, atât în starea de umilire cât și în cea de glorie, are slujbele de **Profet** (Fapte 3:22), de **Preot** (Evr. 5:6), și de **Rege** (Ps. 2:6).

23. Î.: Ce anume face Cristos ca și **Profet**?

R.: Cristos ca și Profet ne **descoperă** nouă (Ioan 1:18), prin **Cuvântul Său** (Ioan 20:31), și **Duhul** (Ioan 14:26), **voia lui Dumnezeu** cu privire la mântuirea noastră.

24. Î.: Ce anume face Cristos ca **Preot**?

R.: Cristos ca Preot, prin oferirea Sa ca jertfă **o dată pentru totdeauna, satisface dreptatea divină** (Evr. 9:28), ne **împacă cu Dumnezeu** (Evr. 2:17) și **mijlocește pururea** pentru noi (Evr. 7:25).

25. Î.: Ce anume face Cristos ca **Rege**?

R.: Cristos ca Rege ne **supune** Lui (Ps. 110:3), ne **conduce** și ne **apără** (Mat. 2:6; 1Cor. 15:25) și îi **constrânge** și **cucerește** pe toți dușmanii Lui și ai noștri (Filip. 2:9-11).

26. Î.: În ce constă **umilirea** lui Cristos?

R.: Umilirea lui Cristos stă în **nașterea** Sa într-o condiție umilă (Luca 2:7), sub Lege (Gal. 4:4), în **îndurarea suferințelor** acestei vieți (Isa. 53:3), a **mâniei** lui Dumnezeu (Mat. 27:46) și a **blestemului morții** pe cruce (Filip. 2:8), în **îngroparea** Sa și **rămânerea** pentru un timp **sub puterea morții** (Mat. 12:40; Fapte 2:24-27).

27. Î.: În ce constă **glorificarea** lui Cristos?

R.: Glorificarea lui Cristos stă în **învierea** din morți a treia zi (1 Cor. 15:4), în **înălțarea** la Cer și **așezarea** la dreapta lui Dumnezeu Tatăl (Marcu 16:19), și în **reînnoarea** în Ziua de pe urmă pentru a judeca lumea (Fapte 17:31).

28. Î.: Cum suntem noi făcuți părtași răscumpărării procurate de Cristos?

R.: Noi suntem făcuți părtași răscumpărării procurate de Cristos, prin aplicarea ei **eficientă**¹ (Ioan 1:12) de către **Duhul Său cel Sfânt** (Tit 3:5,6).

29. Î.: Cum ne aplică Duhul Sfânt răscumpărarea procurată de Cristos?

R.: Duhul ne aplică răscumpărarea procurată de Cristos, prin realizarea **credinței** în noi (Efes. 2:8), **unindu-ne** prin intermediul ei cu Cristos prin **chemarea eficientă** (Efes. 3:17).

30. Î.: Ce este **chemarea eficientă**?

R.: Chemarea eficientă este lucrarea Duhului lui Dumnezeu (2 Tim. 1:9) prin care, **dovedindu-ne vinovați** de păcat și stricăciune (Fapte 2:37), **iluminându-ne mințile** în cunoașterea lui Cristos (Fapte 26:18), și **reînnoindu-ne voințele** (Ezec.

¹ Eficient sau eficace – care produce ceea ce își propune.

36:26), El ne **convinge** și ne **capacitează** să-L îmbrățișăm pe **Isus Cristos** care ne este oferit gratuit prin **Evangelhie** (Ioan 6:44,45).

31. Î.: De ce beneficii au parte în această viață, cei chemați eficient?

R: Cei chemați eficient au parte în această viață de **justificare** (Rom. 8:30), **înfiere** (Efes. 1:5), **sfințire**, și de diverse alte beneficii care fie însoțesc, fie decurg din acestea (1 Cor. 1:30).

32. Î.: Ce este **justificarea**?

R: Justificarea este actul **harului gratuit** a lui Dumnezeu, prin care El ne **iartă** toate păcatele (Rom. 3:24,25; 4:6-8, Efes. 1:7), și ne **acceptă ca fiind drepti** în ochii Săi (2 Cor. 5:19,21) **doar** din pricina **dreptății** lui Cristos **imputată** nouă (Rom. 5:17-19), și primită **doar** prin **credință** (Gal. 2:16; Filip. 3:9).

33. Î.: Ce este **înfierea**?

R: Înfierea este actul **harului gratuit** al lui Dumnezeu (1 Ioan 3:1) prin care suntem primiți în numărul copiilor lui Dumnezeu, și căpătăm drept asupra tuturor privilegiilor lor (Ioan 1:12; Rom. 8:14).

34. Î.: Ce este **sfințirea**?

R: Sfințirea este lucrarea Duhului lui Dumnezeu (2 Tes. 2:13) prin care suntem **înnoiți** în omul nou creat după chipul lui Dumnezeu (Efes. 4:23,24) și prin care suntem făcuți în stare să **murim** din ce în ce mai mult față de păcat, și să **trăim** pentru dreptate (Rom. 6:4,6,11).

35. Î.: Care sunt în această viață **beneficiile** care însoțesc sau decurg din justificare, înfiere și sfințire?

R: Beneficiile care în această viață însoțesc sau decurg din justificare, înfiere și sfințire sunt **siguranța** cu privire la dragostea lui Dumnezeu, **pacea** conștiinței (Rom. 5:1,2,5), **bucuria** în Duhul Sfânt (Rom. 5:5,17), **creșterea în har** (Prov. 4:18), și **perseverarea** până la capăt (1 Ioan 5:13; 1 Pet. 1:5).

36. Î.: Care sunt **beneficiile** pe care le primesc credincioșii din partea lui Cristos la moartea lor?

R: La moartea lor, sufletele celor credincioși sunt făcute **desăvârșite** în sfințenie (Evr. 12:23) și trec imediat în glorie (2 Cor. 5:1,6,8; Filip. 1:23; Luca 23:43). Trupurile lor, fiind încă unite cu Cristos (1 Tes. 4:14), se **odihnesc** în mormintele lor (Isa. 57:2) până la înviere (Iov 19:26,27).

37. Î.: Ce **beneficii** primesc credincioșii din partea lui Cristos la înviere?

R: La înviere credincioșii, fiind ridicați în glorie (1 Cor. 15:43), vor fi **recunoscuți** și **achitați** în Ziua judecății (Mat. 10:32), și vor fi **binecuvântați** în chip desăvârșit atât în trup cât și în suflet, pentru a se **bucura** pe deplin de Dumnezeu (1 Ioan 3:2; 1 Cor. 13:12) toată veșnicia (1 Tes. 4:17,18).

38. Î.: Ce se va întâmpla cu cei răi la moartea lor?

R: Sufletele celor răi, la moartea lor, vor fi aruncate în văpaia **iadului**, iar trupurile lor vor sta în mormintele lor, până la învierea și judecata Zilei cele mari (Luca 16:22-24; Iuda 5,7; Ps. 49:14).

39. Î.: ce se va întâmpla cu cei răi în Ziua Judecării?

R: În Ziua Judecării trupurile celor răi vor fi scoase afară din mormintele lor, și vor fi condamnate pentru veșnicie, împreună cu sufletele lor, la chinuri de nedescris. De aceeași condamnare vor avea parte și Diavolul și îngerii lui (Dan. 12:2; Ioan 5:28,29; 2 Tes. 1:9; Mat. 25:41).

40. Î.: Care este **standardul de ascultare** revelat de Dumnezeu omului?

R: Standardul de ascultare revelat de Dumnezeu omului este **legea morală** (Rom. 2:14,15; 10:5) care este însumată în cele **Zece Porunci** (Deut. 10:4; Mat.19:17).

41. Î.: Care este **suma** celor Zece porunci?

R: Suma celor Zece porunci este să-L **iubești** pe **Domnul Dumnezeu** tău cu **toată** inima ta, și cu **tot** sufletul tău, și cu **tot** cugetul tău; și pe **aproapele** tău ca pe **tine însuși** (Mat. 22:37-40).

42. Î.: Care este **prima poruncă**?

R: Prima poruncă este: **„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.”** (Ex. 20:3).

43. Î.: Care este cerința primei porunci?

R: Cerința primei porunci este să-L **cunoaștem** pe Dumnezeu (1 Cron. 28:9), să-L **recunoaștem** ca fiind singurul nostru Dumnezeu adevărat (Deut. 26:17), și să-L **glorificăm** și să ne **închinăm** Lui așa cum se cuvine (Mat. 4:10; Ps. 29:2).

44. Î.: Care este **porunca a doua**?

R: Porunca a doua este: **„Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele de sub pământ. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeu tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la a treia și a patra generație a celor ce Mă urăsc și Mă îndur până la a mia generație de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.”** (Ex. 20:4,5,6)

45. Î.: Care este cerința poruncii a doua?

R: Porunca a doua cere **primirea, împlinirea** (Deut. 32:46; Mat. 28:20) și **păstarea** pură și integră a **întregii** închinări religioase și a **tuturor** actelor de cult, așa cum Dumnezeu le-a rânduit în Cuvântul Său (Deut. 12:32).

46. Î.: Ce interzice porunca a doua?

R: Porunca a doua interzice închinarea înaintea lui Dumnezeu prin **imagini** (Deut. 4:15-19; Ex. 32:5,8), sau prin **orice** alt mijloc care nu este rânduit în Cuvântul Său (Col. 2:18).

47. Î.: Care este **porunca a treia**?

R: Porunca a treia este: **„Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui”** (Ex.20:7).

48. Î.: Care este cerința poruncii a treia?

R: Porunca a treia cere **folosirea sfântă** și **reverențioasă** a Numelor (Ps. 29:2; Mat. 6:9), titlurilor, atributelor (Apoc. 15:3, 4), rânduielilor spirituale (Ecl. 5:1; Mal. 1:11, 14), Cuvântului (Ps. 138:2) și lucrărilor lui Dumnezeu (Iov 36:24; Deut. 28:58, 59).

49. Î.: Care este **porunca a patra**?

R: Porunca a patra este: „**Adu-ți aminte de ziua de odihnă² ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci tot lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sclavul tău, nici sclava ta, nici vita, nici străinul care este înlăuntrul porților tale. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și tot ce este în ele, dar în ziua a șaptea S-a odihnit; de aceea Domnul a binecuvântat ziua de odihnă și a sfințit-o**” (Ex. 20:8-11).

50. Î.: Care este cerința poruncii a patra?

R: Porunca a patra cere **păstrarea sfântă** pentru Dumnezeu a acelor intervale de timp rânduite de El în Cuvântul Său, în mod expres **păzirea** pentru El a unei singure zi din șapte pentru a fi un Sabat sfânt (Lev. 19:30; Deut. 5:12-14).

51. Î.: Cum trebuie **sfințită** ziua de odihnă?

R: Ziua de odihnă trebuie sfințită printr-o **odihnă sfântă** pe toată durata zilei, chiar și față de acele activități și plăceri care sunt îngăduite în celelalte zile (Lev. 23:3, Neem. 13:15-22), excepție făcând lucrările de strictă necesitate și cele de milostenie (Mat. 12:11, 12). Acest timp trebuie petrecut în **închinare** publică sau privată înaintea lui Dumnezeu (Ps. 92:1, 2; Isa. 58:13, 14).

52. Î.: Care este **porunca a cincea**?

R: Porunca a cincea este: „**Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să îți se lungească zilele în țara pe care Domnul tău ți-o dă**” (Ex. 20:12).

53. Î.: Care este cerința poruncii a cincea?

R: Porunca a cincea cere **păstrarea onoarei și îndeplinirea îndatoririlor** fiecăruia, în funcție de pozițiile și relațiile de superioritate (Efes. 5:21, 22; 6:1, 5; Rom. 13:1), inferioritate (Efes. 6:9) sau egalitate (Rom. 12:10) în care aceștia se găsesc.

54. Î.: Care este motivația anexată acestei porunci?

R: Motivația anexată acestei porunci este promisiunea unei **vieți lungi** și a **prosperității** pentru toți care țin această poruncă (atâta timp cât acestea slujesc gloriei lui Dumnezeu și binelui lor) (Efes. 6:2, 3).

55. Î.: Care este **porunca a șasea**?

R: Porunca a șasea este: „**Să nu ucizi**” (Ex. 20:13).

56. Î.: Ce interzice porunca a șasea?

R: Porunca a șasea interzice **sinuciderea** (Fapte 16:28) sau **luarea nedreaptă a vieții** aproapelui tău (Gen. 9:6), sau tot ceea ce **conduce** la acestea (Prov. 24:11, 12).

57. Î.: Care este **porunca a șaptea**?

R: Porunca a șaptea este: „**Să nu comiți adulter**” (Ex. 20:14).

² Zi de odihnă sau zi de Sabat

58. Î.: Ce interzice porunca a șaptea?

R: Porunca a șaptea interzice toate **gândurile** (Mat. 5:28; Col. 4:6), **cuvintele** (Efes. 5:4; 2 Tim. 2:22) și **acțiunile** (Efes. 5:3) desfrânate.

59. Î.: Care este **porunca a opta**?

R: Porunca a opta este: „**Să nu furi**” (Ex. 20:15).

60. Î.: Ce interzice porunca a opta?

R: Porunca a opta interzice orice lucru care în mod **nedrept** împiedică sau poate împiedica îmbunătățirea stării materiale și a avuțiilor noastre (Prov. 28:19; 21:6, 17) sau ale aproapelui nostru (Efes. 4:28).

61. Î.: Care este **porunca a noua**?

R: Porunca a noua este: „**Să nu aduci mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău**” (Ex. 20:16).

62. Î.: Care este cerința poruncii a noua?

R: Porunca a noua cere **menținerea și promovarea adevărului** între om și om (Zah. 8:16), și a **reputației bune** a aproapelui nostru (1 Pet. 3:16; Fapte 25:10; 3 Ioan 12), în mod special în cazul depunerii mărturiei (Prov. 14:5, 25).

63. Î.: Care este **porunca a zecea**?

R: Porunca a zecea este: „**Să nu poftesti casa aproapelui tău; să nu poftesti soția aproapelui tău, nici sclavul lui, nici sclava lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău**” (Ex. 20:17).

64. Î.: Ce interzice porunca a zecea?

R: Porunca a zecea interzice orice **nemulțumire** legată de starea noastră materială (1 Cor. 10:10), **invidia** sau **tânjirea** după bunurile aproapelui nostru (Gal. 5:26; Iac. 3:14, 16), și orice **emoții** sau **sentimente necumpătate** pentru orice lucru care este al lui (Col. 3:5).

65. Î.: Este **vreun** om **capabil** să păzească în **chip desăvârșit** poruncile lui Dumnezeu?

R: Din momentul căderii, **niciun om** în viața aceasta **nu este capabil** să păzească poruncile lui Dumnezeu în chip desăvârșit (Ecl. 7:20; 1 Ioan 1:8, 10), ci le încalcă zilnic prin **gânduri** (Gen. 6:5; 8:21), **cuvinte** (Iac. 3:8) sau **fapte** (Iac. 3:2; Rom. 3:9-21).

66. Î.: Sunt **în egală măsură** de ticăloase **toate** încălcările de lege?

R: Pe temeiul câtorva circumstanțe agravante, unele păcate în ele însele sunt în ochii lui Dumnezeu mult mai ticăloase decât altele (Ezech. 8:6, 13, 15; Ioan 19:11; 1 Ioan 5:16).

67. Î.: Ce merită **orice** păcat?

R: Orice păcat merită **mânia** și **blestemul** lui Dumnezeu, atât în această viață cât și în cea viitoare (Efes. 5:6; Ps. 11:6).

68. Î.: Cum putem scăpa de mânia și blestemul Lui care vin peste noi datorită păcatului?

R: Pentru a scăpa de mânia și blestemul Lui care vin peste noi datorită păcatului, noi trebuie **să credem** în Domnul Isus Cristos (Ioan 3:16), încrezându-ne **doar** în

sângele și **dreptatea** Lui. Această credință este însoțită de **pocăință** față de trecut (Fapte 20:21) și conduce la **sfințenie** în viitor.

69. Î.: Ce este **credința** în Isus Cristos?

R: Credința în Isus Cristos este un **har mântuitor** (Evr. 10:39), prin care în vederea mântuirii noi **Îl primim** (Ioan 1:12) și **ne sprijinim doar** pe El (Fil. 3:9), **așa cum** ne este prezentat El în **Evangelhie** (Isa. 33:22).

70. Î.: Ce este **pocăința** care duce la viață?

R: Pocăința care duce la viață este un **har mântuitor** (Fapte 11:18), prin care un păcătos, simțindu-și cu adevărat **păcatul** său (Fapte 2:37), și înțelegând **mila** lui Dumnezeu care este în Cristos (Ioel 2:13), cu durere și ură față de păcat **se întoarce** de la el spre Dumnezeu (Ier. 31:18, 19), având dorința deplină de a se strădui într-o nouă ascultare (Ps. 119:59; Isa. 1:16, 17; 2 Cor. 7:11).

71. Î.: Care sunt **mijloacele externe** prin care Duhul Sfânt ne comunică beneficiile răscumpărării realizate în Cristos?

R: Mijloacele externe și obișnuite prin care Duhul Sfânt ne comunică răscumpărarea lui Cristos, sunt **Cuvântul**, prin care sufletele sunt aduse la viață spirituală, **botezul**, **Cina Domnului**, **rugăciunea** și **meditația**. Prin toate acestea credincioșii sunt zidiți pe mai departe în credința lor preasfântă (Fapte 2:41, 42; Iac. 1:18; Mat. 28:19, 20).

72. Î.: Cum devine Cuvântul un mijloc eficient pentru mântuire?

R: Duhul lui Dumnezeu face **citirea**, dar mai ales **predicarea** Cuvântului, un mijloc eficient de **convingere** și **convertire** a păcătoșilor (Ps. 19:7; Neem. 8:8), de **edificare** în sfințenie și **mângâiere** (1 Tes. 1:6; 1 Tim. 3:15-17), prin **credință** spre mântuire (Rom. 1:16; 10:13-17).

73. Î.: Cum ar trebui citit și ascultat Cuvântul pentru a deveni eficient pentru mântuire?

R: Pentru a deveni eficient pentru mântuire, noi trebuie să ne apropiem de Cuvânt cu **sârguință** (Prov. 8:34; 1 Pet. 2:1, 2) și **rugăciune** (Ps. 119:18), să-l primim cu **credință** (Evr. 4:2) și **dragoste** (2 Tes. 2:10), să-l **strângem** în inimile noastre (Ps. 119:11) și să-l **trăim** în viețile noastre (Iac. 1:25).

74. Î.: Cum ne ajută spiritual botezul și Cina Domnului?

R: Botezul și Cina Domnului nu ne ajută spiritual prin vreo virtute aflată în ele însele sau în cel care le administrează (1 Cor. 3:7; 1 Pet. 3:21), ci **doar** prin **binecuvântarea** lui Cristos (1 Cor. 3:6) și prin **lucrarea** Duhului în cei care le primesc prin **credință** (1 Cor. 12:13).

75. Î.: Ce este **botezul**?

R: Botezul este un **act de cult** al Noului Testament, instituit de Isus Cristos (Mat. 28:19) pentru a reprezenta pentru persoana botezată un **semn** al **părtășiei** cu El, în **moartea**, **îngroparea** și **Învierea** Sa (Rom. 6:3; Col. 2:12), al **incorporării** în El (Gal. 3:27), al **iertării** păcatelor (Mar. 1:4; Fapte 22:16), și al **dăruirii** lui pentru Dumnezeu prin Isus Cristos, de a trăi și umbla într-o viață înnoită (Rom. 6:4,5).

76. Î.: Cui trebuie administrat botezul?

R: Botezul trebuie administrat tuturor celor care mărturisesc **pocăință** către Dumnezeu (Fapte 2:38; Mat. 3:6; Mar. 16:16; Fapte 8:12, 36, 37; 10:47, 48), și **credință** în Domnul Isus Cristos, și nimănui altcineva.

77. Î.: Trebuie să botezați pruncii celor credincioși?

R: Pruncii celor credincioși nu trebuie să botezați, pentru că nu este nici poruncit, nici nu găsim exemple ale botezului lor în Sfânta Scriptură (Ex. 23:13; Prov. 30:6), și nici nu există vreo consecință anume a botezului lor (Luca 3:7, 8).

78. Î.: Cum este administrat corect botezul?

R: Botezul este corect administrat prin **imersiune**, sau **scufundare** completă în apă a corpului persoanei (Mat. 3:16; Ioan 3:23; Rom. 6:4), în **Numele Tatălui**, a **Fiului** și a **Duhului Sfânt**, conform instituirii lui Cristos și practicii apostolilor (Mat. 28:19, 20). Botezul nu este prin stropirea sau turnarea apei, sau prin scufundarea doar a unei părți a corpului, așa cum se practică în tradiția oamenilor (Ioan 4:1, 2; Fapte 8:38, 39).

79. Î.: Care este **datoria** celor care au fost botezați corect?

R: Pentru ca cei care au fost botezați corect să poată umbla fără vină în toate poruncile și rânduielile Domnului (Luc. 1:6), datoria lor este de a se **dăru**i unei biserici locale care se află în rânduiala lui Isus Cristos (Fapte 2:47; 9:26; 1 Pet. 2:5).

80. Î.: Ce este **Cina Domnului**?

R: Cina Domnului este un **act de cult** al Noului Testament, instituit de Isus Cristos, în care, prin dăruirea și primirea pâinii și a vinului, conform instituirii Lui, **moartea** Lui este prezentată (1 Cor. 11:23-26), și prin **credință**, și nu într-o manieră corporală și materială, cei **vrednici** sunt făcuți **părtași** trupului și sângelui Său, împreună cu toate beneficiile Lui. Aceasta are loc pentru **hrănirea spirituală** și **creșterea** lor în har (1 Cor. 10:16).

81. Î.: Ce anume se cere pentru primirea cu vrednicie a Cinei Domnului?

R: De la cei care ar putea primi cu vrednicie Cina Domnului, se cere **cercetare** și **discernământ** în recunoașterea trupului Domnului (1 Cor. 11:28, 29), **credință** prin care să se hrănească cu El (2 Cor. 13:5), **pocăință** (1 Cor. 11:31), **dragoste** (1 Cor. 11:18-20) și o nouă **ascultare** (1 Cor. 5:8). Altfel, ei iau Cina în chip nevrednic, adică își mănâncă și beau judecata lor înșiși (1 Cor. 11:27-29).

82. Î.: Ce înseamnă cuvintele „**până va veni El**”, pe care le folosește Pavel cu referință la Cina Domnului?

R: Aceste cuvinte ne învață clar că Domnul nostru va veni **a doua oară**, lucru care constituie **bucuria** și **nădejdea** tuturor credincioșilor (Fapte 1:11; 1 Tes. 4:16).